

ВІД'ІЗДА ДЕЛЕГАЦІЇ

19 листопада в Белград для участі в роботі IX з'їзду Спілки Соціалістичної Молоді Югославії виїхала делегація ВЛКСМ, очолювана секретарем ЦК ВЛКСМ В. В. Григор'євим.

У складі делегації депутат Верховної Ради СРСР, пташниця Загорської птахофабрики Є. І. Ільїна, двічі Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт СРСР П. Р. Попович.

Посланців комсомолу в аеропорту зустрічали керівні діячі молодіжних організацій СФРЮ.

(ТАРС).

ОГЛЯД КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛАВ

ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Завдання комсомольських організацій республіки по підготовці і проведенню обміну комсомольських документів були обговорені на III пленумі Центрального Комітету ЛКСМ України, який відбувся 16 листопада в Києві. З доповіддю виступив другий секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко.

У доповіді і виступах відзначалось, що комсомольці і молодь республіки, як і всієї нашої багатонаціональної Вітчизни, палко схвалюють і підтримують мудру внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії, невтомно і плодотворно діяльність Центрального Комітету КПРС, його Політбюро і особисто Генерального секретаря ЦК КПРС товарища Л. І. Брежнєва по зміцненню економічної могутності нашої країни, здійсненню Програми миру, підвищенню добробуту трудящих.

На пленумі вказувалось, що свій головний обов'язок молодь вбачає в тому, щоб самовідданою працею внести вагомий вклад у виконання завдань дев'ятої п'ятирічки, пліч-о-пліч з комуністами бути на передньому краї комуністичного будівництва.

Непорухну вірність молодого покоління заповітам Ілліча, справі Комуністичної партії продемонстрували юнаки й дівчата в ході підготовки і святкування 50-річчя з дня присвоєння комсомолові імені В. І. Леніна, під час жорнагінської вахти, яка завершилась масовим республіканським комсомольсько-молодіжним суботником. Понад 500 комсомольсько-молодіжних колективів, близько 30 тисяч молодих виробничників уже завершили свої п'ятирічні завдання, десятки тисяч значно випереджають календар п'ятирічки.

Вклад комсомолу в розв'язання складних і багатограних завдань комуністичного будівництва, говорили учасники пленуму, тим більший, чим активніше діють усі його організації знизу доверху, кожна ланка, кожний член ВЛКСМ. Виходячи з цього, XVII з'їзд ВЛКСМ розробив комплекс заходів по підвищенню авторитету і бойовитості комсомольських організацій. Центральним серед них є обмін комсомольських документів, який має відбутися в 1975—1976 роках.

На пленумі підкреслювалось, що цей важливий організаційно-політичний захід спрямований на дальше підвищення трудової і громадсько-політичної активності членів ВЛКСМ, поліпшення роботи комсомольських організацій, вдосконалення їх діяльності по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС і XVII з'їзду ВЛКСМ, завдань, поставлених у Привітанні ЦК КПРС XVII з'їздові комсомолу, промові на з'їзді Генерального секретаря ЦК КПРС товарища Л. І. Брежнєва.

Мова йшла про те, що обмін документів стане своєрідним оглядом комсомольських сил, суворого і вимогливого перевіркою діяльності кожної комсомольської організації.

На пленумі відзначалось, що в ході підготовки і проведення обміну комсомольських документів у кожній комсомольській організації повинна бути створена обстановка високої взаємної вимогливості.

Наступний обмін зачіпає всі сторони діяльності комітетів комсомолу, первинних організацій. Їх зусилля повинні бути зосереджені на комуністичному вихованні молоді, підвищенні її активності у виконанні завдань господарського і культурного будівництва, поставлених XXIV з'їздом КПРС. Комсомольці повинні наполегливо боротися за дострокове виконання завдань, зустрічних планів, соціалістичних зобов'язань 1974 року і п'ятирічки в цілому, по-хазяйському, ефективно використовувати устаткування, сировину, електроенергію, підвищувати якість роботи.

У цьому плані заслуговує всілякої підтримки робота комсомольських організацій Дніпропетровської, Донецької, Харківської областей, Ровенського льонокомбінату імені комсомолу України, які постійно мобілізують молодь на ударну працю.

Усій країні став відомий трудовий подвиг молодого донецького шахтаря Анатолія Осики, який виконав за зміну 18 норм. Він дав слово завершити свою другу п'ятирічку до 29 жовтня 1975 року. Зразки ударної праці у визначальному році п'ятирічки показали Олександр Покотилов — член ЦК ЛКСМУ, краший молодий комбайнер республіки з колгоспу «Авангард» Миколаївської області, який намолотив 19,3 тисячі центнерів зерна, Ярослава Головачук з Тернопільщини, яка виробила за попередніми даними 700-центнерний урожай цукрових буряків, Василь Горбатюк — ланковий з колгоспу імені XXII з'їзду КПРС Вінницької області. Його комсомольсько-молодіжна ланка на площі сто гектарів збрала 100-центнерний урожай кукурудзи.

«П'ятиріччя — ударний фініш. Усе для трудової перемоги!» — цей девіз визначатиме діяльність кожної комсомольської організації на завершальному етапі п'ятирічки. Комітети комсомолу повинні подбати про всіляке поширення ініціативи молодих гвардійців п'ятирічки, що стали на ударну вахту, присвячену 40-річчю стахановського руху, і закликали всіх молодих трудівників країни наслідувати їх приклад. Необхід-

но, вказувалось на пленумі, підвищити ефективність комсомольського шефства над ударними будовами і в першу чергу над завершенням пускових об'єктів найпотужнішої в світі доменної печі № 9 у Кривому Розі, Дніпрогеса-2, промислових комплексів на Калуському хіміко-металургійному комбінаті, шахти «Нагольчанська» № 1—2 та інших.

Комсомольським організаціям слід постійно вдосконалювати політичне навчання юнаків і дівчат, посилювати їх ідейне, класове загартовування, повсякденно виховувати в дусі комуністичної ідейності, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, дружби народів СРСР.

Багато уваги в доповіді і виступах було приділено також питанням морального виховання молоді. Жодний випадок порушення принципів морального кодексу будівника комунізму, норм соціалістичної моралі не повинен залишатися непоміченим. Особливого значення набуває проведення індивідуальних співбесід з комсомольцями, в першу чергу з тими, до яких є претензії щодо роботи, поведінки, ставлення до громадських доручень. Слід підвищити роль комсомольських зборів, частіше заслуховувати звіти комсомольців про виконання ними вимог Статуту ВЛКСМ, комсомольських доручень, виробничих обов'язків. Комітетам ЛКСМУ слід використати обмін документів для поліпшення якості складу і зростання комсомольських лав, насамперед за рахунок молоді, зайнятої безпосередньо на виробництві.

Доповідач і промовці детально спиналися на питаннях внутрішньої дисципліни, говорили про те, яке важливе значення має вміле застосування стимулів морального заохочення в поєднанні з високою вимогливістю, принциповістю в оцінці особистого вкладу кожного комсомольця в справі своєї організації.

Заслуговує підтримки діяльність комітетів ЛКСМУ Харківської області по підвищенню відповідальності за додержання статутних вимог, зокрема по зміцненню трудової дисципліни. Кожний випадок несумлінного ставлення до своїх обов'язків стає предметом принципової розмови на зборах, засіданнях бюро, що дає відчутний виховний ефект. Однак, не всі ще комітети комсомолу використовують права, надані їм Статутом ВЛКСМ.

Відповідальним етапом у підготовці до обміну комсомольських документів є звіти і вибори, які наближаються до завершення. В цілому звітно-виборні збо-

ри проходять організовано, змістовно, при високій явці і активності членів ВЛКСМ, відзначаються принциповістю в оцінці діяльності комітетів комсомолу. Завдання комсомольських організацій — успішно завершити звітно-виборну кампанію, проаналізувати хід звітів і виборів, розробити заходи по виконанню критичних зауважень комсомольців, налагодити навчання активу, зосередивши основну увагу на підготовці до обміну комсомольських документів.

Одержання нових комсомольських квитків з портретним зображенням Володимира Ілліча Леніна має стати незабутньою подією в житті юнаків і дівчат. Вручення комсомольських квитків треба проводити в урочистій обстановці у райкомах і міськомках ЛКСМУ, а також на комсомольських зборах, біля пам'ятників В. І. Леніну, в музеях, кімнатах революційної, бойової, трудової і комсомольської слави.

У роботі по обміну комсомольських документів, підкреслювалось на пленумі, слід широко використовувати досвід обміну партійних документів.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову. Пленум затвердив заходи по підготовці і проведенню обміну комсомольських документів у комсомольських організаціях республіки.

Від імені комсомольців, всієї молоді республіки учасники пленуму заповнили Комуністичну партію, Радянський уряд, що юнаки й дівчата Радянської України, готуючись до наступного, чергового XXV з'їзду КПРС, віддадуть усі свої сили, знання і енергію справі комуністичного будівництва, ще вище піднесуть прапор соціалістичного змагання, ударною працею внесуть гідний вклад у виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

З інформацією про діяльність бюро і секретаріату після I пленуму ЦК ЛКСМ України виступив секретар ЦК ЛКСМУ Г. Д. Максименко.

На пленумі виступив перший секретар ЦК ЛКСМ України А. М. Гіренко.

У зв'язку з переходом на роботу в апарат ЦК ВЛКСМ пленум увілнів В. Б. Окиша від обов'язків кандидата в члени Бюро ЦК ЛКСМУ.

Кандидатом у члени Бюро ЦК ЛКСМ України обраний М. Л. Шпильков — перший секретар Львівського обкому ЛКСМУ.

У роботі пленуму ЦК ЛКСМ України взяли участь завідувач відділом організаційно-партійної роботи ЦК Компартії України Г. К. Крючков, заступник завідувача відділом комсомольських організацій ЦК ВЛКСМ В. Г. Волчихін, завідувач сектором ЦК ВЛКСМ П. М. Панфьоров.

(РАТАУ).

Вітчизні — наш ударний труд!

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ — ВИКОНАЛИ

Працювати сумлінно, по-комсомольськи — стало для нас справою честі. Результатом своїм задоволені. Хлопці нашої бригади зварювальників-монтажників на чолі з Віталієм Шевченком виконали завдання десяти місяців на 160 процентів. Нині, коли визначальний рік наближається до завершення, ми можемо заявити, що з честю справилися з тими зобов'язаннями, які брали на початку року. За рахунок економного витрачання будівельних матеріалів нами заощаджено їх уже на 1150 карбованців. Зекономлено більше півтонни металу.

М. БОЙКО,
член комсомольсько-молодіжної
бригади зварювальників-монтаж-

БУДЕ ЗОНА ВІДПОЧИНКУ

В обласній лікарні реконструйовані і вже функціонують чотири лікувальні корпуси. Всі допоміжні роботи — справа рук медичного персоналу.

Якось на комсомольських зборах виступили з ініціативою — створити для хворих зону відпочинку. Трудомістку роботу взяли на себе: розчищали парк, розмітили алеї, допомогли заасфальтувати доріжки, намітили місця для майбутніх квітників. На тих же зборах дружно ухвалили — власними силами побудувати клуб та спортивний майданчик.

— Працюємо на будівництві з охотою, — говорить ватажок спілчан Володимир Жеравін. — Адже наші зусилля підпорядковані благородній меті — влаштуванню найкращих умов для хворих. А це один з важливих факторів у процесі лікування.

Зараз медики зводять корпус фізіотерапевтичного відділення, будують гаражі спецслужб, реконструюють корпус для розширення кабінету функціональної діагностики, де широко застосовуються нові досягнення медичної науки.

Л. САПІТОНОВА.

Раніше Валерій Андреев із Кіровоградської паливної фабрики доглядав дванадцять чотирьох машин. Тепер — 32. За його починком і інші помічники майстрів працюють над удосконаленням.

На фото: член комсомольсько-молодіжної бригади в'язальної дільниці фабрики фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

(Закінчення. Початок в газеті за 19 листопада).

За масштабами і темпами житлового будівництва Радянський Союз стоїть на одному з перших місць у світі. Лише за чотири роки де якої п'ятирічці понад 45 мільйонів радянських людей справили новосілля, а в 1975 році державний житловий фонд становитиме близько 1,4 мільярда квадратних метрів загальної площі.

За останні роки поширилась генеральна забудова сіл. Уже тепер деякі населені пункти за своїми культурно-побутовими умовами мало чим відрізняються від міст. Достатньо сказати, що тільки після війни кожний другий мешканець села збудував або перебудував будинок на кілька кімнат. В квартирі робітника і колгоспника нині — гарна обстановка, нові меблі, майже в кожній — телевізор, холодильник, а в багатьох — автомашина.

Колгоспники не тільки в середньому, а фактично споживають таку ж кількість продуктів, як і робітники та службовці — молода, м'яса, масла, цукру, риби тощо.

НАШ РАДЯНСЬКИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

В цьому — визначне досягнення радянського способу життя.

Значне місце в системі духовного, а також все повніше — матеріального виробництва належить радянській науці. Цілком закономірно, що саме наша країна — перша країна соціалізму — займає сьогодні передові позиції в багатьох дуже важливих галузях світової науки.

Перетворення науки в безпосередню продуктивну виробничу силу, що відбувається на наших очах, швидко зростання продуктивності праці викликає зміни у співвідношенні між робочим і вільним часом в сторону збільшення останнього. За словами К. Маркса, вільний, а не робочий час буде основним критерієм комуністичного суспільства. Зараз робітник і колгоспник працюють мінімум у два рази менше, ніж працювали до революції, ніж працюють нині в зарубіжних країнах. Це і є наш радянський спосіб життя, коли людина працює менше, а одержує за свою працю більше.

Нині в СРСР налічується четверта частина усіх учених світу. Це дає змогу прискорити науково-технічний прогрес, збільшити виробництво, розв'язувати найскладніші наукові проблеми.

Характерно, що, завдяки високим науково-кваліфікаційному рівневі робітничого класу і селянства, все більше стає людей з середньою спеціальною і навіть з вищою освітою, все більше з'являється раціоналізаторів і винахідників, спеціалістів з науковими ступенями, авторів книг і збірників виробничих посібників.

ПЛІДНО працюють у наукових пошуках робітники заводу «Арсева» ім. В. І. Леніна міста Києва, серед яких — п'ять Героїв Соціалістичної Праці, десяти — лауреатів Державної премії СРСР, вісім заслужених винахідників і раціоналізаторів. Тут діють не тільки середня школа робітничої молоді, вечірній технікум, загальноосвітній факультет авто-дорожнього інституту, де навчаються тисячі робітників, а й консультативний пункт для тих, хто бажає здобути вчений ступінь кандидата наук. Без відриву від виробництва уже 40 арсенальців захистили кандидатські дисертації.

Село успішно наздоганяє місто. Вже на Україні в колгоспах працюють майже 300 агрономів, зоотехніків, економістів, ветлікарів, які мають вчений ступінь кандидата наук, а голова колгоспу імені К. Маркса Львівської області М. М. Баранов став доктором економічних наук.

Перелік подібних фактів можна продовжити. Всі вони говорять про те, що шана людини праці, шана людини науки в нашому суспільстві змінила ставлення трудящих до знань. Соціалістичне суспільство знищило всі бар'єри, які споводували капіталізм, на шляху до освіти дітей робітників і селян. Безкоштовність навчання, забезпечення студентів досить високими стипендіями зробили вищу освіту доступною усім трудящим. Їх доля до знань рік у рік зростає. Все це — дуже примітні ознаки нашого радянського способу життя.

Серед робітничого класу сьогодні — дві третини осіб, що мають вищу і середню (включаючи неповну середню) освіту, серед колгоспного селянства — більше половини. Збільшується кількість інтелігенції. З другого боку, йде процес все більшого насичення праці робітників і селян інтелектуальними функціями. Це також важливе досягнення

нашого радянського способу життя.

За роки Радянської влади широкого розвитку набули преса, радіо, телебачення, у сотні разів, порівнюючи з дореволюційним часом, збільшився випуск книг, журналів, газет. Це сприяє формуванню в радянських людей почуття патріотизму і інтернаціоналізму, комуністичної ідеології і моралі, свідчить про всебічний розвиток культури. Проте, багатство культурного життя не знаходить в прямій, елементарній залежності від рівня розвитку продуктивних сил, від рівня матеріального життя. Матеріальний достаток сам по собі ще не збагачує людину духовно, він лише створює, готує ґрунт для культурного розвитку. В реальному житті може бути, що матеріальний достаток супроводжується духовною порожнечою. Тут першочергове значення має ідеяна основа життя людей, їх висока свідомість.

ПРО високий ідейний і культурний рівень радянського робітничого класу говорять факти високої його активності в суспільному і духовному житті. Робітник нині — і лектор, і агітатор, і пропагандист. Вечорами, коли закінчилися трудовий день, у багатьох будинках культури Донбасу, Криворіжжя, Кіровоградщини, Дніпропетровська, Одеси, Харкова та ін. розпочинають заняття гуртки художньої самодіяльності, студії, народні університети. В них беруть участь мільйони робітників.

Праця в радянській країні подружила з пісню, з мольбертом, з музичним інструментом. При нашому радянському способі життя вони нерозлучні. Не випадково гості з зарубіжних капіталістичних країн не перестають дивуватися великим чергам до наших історичних та художніх музеїв. Ім важко, мабуть, зрозуміти, що понад 6 тисяч народних музеїв тільки на Україні — і створених, і працюють на громадських засадах, з широкою народною участю.

Аналогічні факти можна навести і з культурного життя колгоспного селянства. Зараз по відвідуванню кінотеатрів кожною людиною в середньому за рік на перше місце в республіці випливають хлібороби Кримської, Запорізької і Херсонської областей, які випередили за цим показником навіть мешканців столиці УРСР — Києва. Можна навести чимало інших фактів, промовистих і відрізаних.

Партія веде рішучу боротьбу з проявами буржуазного націоналізму, національного обмеженості і великодержавного шовінізму, удосконалює форми державного співробітництва між радянськими республіками. Національна форма культури різних народів СРСР, ставши соціалістичною за змістом, все повніше вибирає в себе інтернаціональні риси радянської культури. Ось чому процес культурного взаємобміну одержав значний розвиток, набирав все більш різноманітних форм.

Характерною рисою радянського способу життя є забезпечення повної рівноправності жінок з чоловіками в усіх сферах економічного, політичного і громадського життя. В процесі соціалістичного будівництва докорінно змінилися сімейно-шлюбні відносини. Всенародне піклування про дітей стало також характерною рисою радянського способу життя.

РОЗВИВАЮЧИСЬ в рамках соціалістичної фази, на фундаменті соціалістичних виробничих відносин, на основі законів соціалізму, радянське суспільство протягом останніх десятиріч удосконалювалось, набувало нових рис, ставало розвинутим соціалістичним суспільством. Визнання будівництва розвинутого суспільства важливим історичним етапом не змінило загальної картини розвитку через перехідний період до соціалізму, а потім до комунізму, але вносить уточнення, ясність в попередні твердження, зберігаючи від необхідного постановки ще не вирішених завдань. Успіхи радянського народу, досягнуті за останні дві п'ятиріччя, зробили радянське соціалістичне суспільство більш розвинутим, ще більш прискорили рух нашої країни по шляху до комунізму.

В результаті піднесення продуктивних сил, все ширшого запровадження досягнень науково-технічної революції у виробництво, швидко зростає продуктивність праці і змінюється її характер, проходить далі зближення двох форм соціалістичної власності, подолання історичних відмінностей між містом і селом, фізичною і розумовою працею, суспільство помітно наближається до своєї соціальної одностайності.

В нашій країні немає класового панування, бо політична влада тут виступає

уже не як диктатура одного класу, а як діяльність волі й інтересів усього народу, а демократія має не обмежено класовий, а всенародний характер і здійснюється через розвинутий механізм, що забезпечує і гарантує вільний волевиявлення.

Розвинутий соціалізм не може успішно функціонувати без спрямованої діяльності авангарду трудящих, їх марксистсько-ленінської партії, що науково вивчає корені інтересів всіх трудящих, всього народу. Марксистсько-ленінська партія в умовах розвинутого соціалізму здійснює науково обґрунтоване керівництво суспільством, координує дії усіх елементів соціально-політичного організму, забезпечує ідеїну і політичну єдиність усіх націй і соціальних груп в боротьбі за комунізм.

Важливе значення за нашого радянського способу життя має врахування перспектив розвитку виробництва з узгодженням взаємозв'язку виробничих і соціальних процесів. Без цього неможливо перетворити в життя дуже широкі програми підвищення загального рівня життя радянського народу. Тому-то важливо в кожному виробничому колективі спланувати наперед, на дві-три п'ятиріччя, усі питання як виробничого, так і соціального характеру. Досвід показав, що планування соціального розвитку значно підвищує дієвість політико-виховної роботи у виробничих колективах.

МИ — радянські люди, і ця єдиність ґрунтується на загальних, перевірених марксистсько-ленінською наукою принципах, які знайшли своє відображення в програмі будівництва комунізму. Усі радянські люди щиро зацікавлені у швидкому здійсненні цієї програми. Необхідна тільки постійна, цілеспрямована виховна робота з людьми. «Ми повинні», — зазначав член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербіцький на вересневому (1973 р.) Пленумі ЦК КП України, — поставити всю нашу виховну роботу на більш міцну наукову основу, підвищити її дієвість. Для цього треба до кінця відмовитися від шаблону і формалізму, проводити політичну роботу диференційовано, з ініціативою, творчо».

Революційний ентузіазм, радянський патріотизм, соціалістичний інтернаціоналізм, висока свідомість, організаційність, самодисципліна і соціалістичний гуманізм — ці політичні і моральні якості, властиві робітничому класові, все відчутніше стають у нас нормою поведінки кожної радянської людини, бо відповідають завданню, які здійснює соціалістичне суспільство, піршують передусім у праці, трудовому вихованні нас.

Соціалізм виходить з надвиробництва суспільства і, природно, наслідує не тільки досягнення людства, а й її традиції, звичаї, пов'язані з індивідуалізмом, що панував віками. На соціалістичне суспільство постійно робить тиск капіталістичний світ. Прикрашаючи капіталістичну дійсність, вороги соціалізму всіляко роздувають ті чи інші трудності в соціалістичному будівництві, зокрема посилено смакують залишки в нашому житті негативних явищ, антигромадських чинників окремих осіб, пережитків буржуазно-капіталістичної моралі. Одночасно вони заволаштують, що всі ці явища суперечать радянському способу життя і відкидаються ним.

Об'єктивні умови життя соціалістичного суспільства, спільна праця, формуючи колективну свідомість, сприяють знищенню пережитків капіталізму в свідомості людей. Соціалістичне суспільство має все для того, щоб вчасно виправляти недоліки, щоб вирішувати найскладніші соціально-економічні і культурно-ідеологічні проблеми.

Наш радянський спосіб життя не тільки відкритий і практично перевірений, але й виявив уже з усією переконаністю і наочністю свої історичні переваги над усіма іншими формаціями. Йому належить майбутнє. Нині лозунги соціалізму стали вимогою багатомільйонних мас на всіх континентах нашої планети.

Могутньою інтернаціональною сім'єю, тісно згуртованою навколо рідної партії та її Центрального Комітету, іде радянський народ шляхом будівництва комуністичного суспільства.

В. ПЕТРЕНКО,
доктор історичних наук,
В. БРАНИЦЬКИЙ,
кандидат історичних наук,
викладач Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМЛІ ЗАНЕСТИ В ПЛАНИ

Післямова по закінченні зборів

Це вже понад десяти звітно-виборні збори на Долинському цукрозаводі. За десяти. Бо десятиліття невдоволи виновитися й самому підприємству — одному з наймолодших в області. На зміну першим комсомольцям прийшло нове покоління, комсомольська організація виросла чисельно і організаційно. Достатньо завітати в селище Молодіжне, де живуть і працюють цукровики, і побачити, скільки дерев, кущів прикрашають його — це справа рук комсомольців і молоді. А в місцевій десятирічці обов'язково розкажуть про велику дружбу шефів — молодих робітників заводу — і учнів, яка вже триває багато років, про допомогу старших товаришів в освоєнні шкільних програм, у виборі професії.

Сьогодні молодь заводу разом з усім колективом успішно трудиться над виконанням планів п'ятиріччя. Від початку сезону цукроваріння підприємство при плані 51 861, вже виготувало 52 378 тонн солодкої продукції. Перше місце в соціалістичному змаганні займає зміна № 3, очолювана В. Т. Цукренко.

Комсомольська зміна молодого підприємства багато авторитет своїх попередників. Комсомольці на своїй головній збірці року йшли з почуттям відповідальності і за справу на заводі, і в селищі, названім Молодіжне, і, звичайно, ж за справу у своїй комсомольській організації.

З часом, коли, як кажуть, і обдумати, і зважити все можна, не обмежуючись регламентом, кожен має себе спитати: «А що я вніс із п'ятиріччя звітно-виборних зборів? Адже там йшла колективна розмова про життя, навчання, роботу...».

З цим запитанням звернулася я до кількох комсомольців цукрового заводу.

Таня Нелень — вперше обрана секретарем комітету комсомолу:

— Важкий сезон нині видався для цукроварів — переробляємо буряки, вражені цвіткою. Корені волокнисті, тверді... Машини часом не витримують навантаження. Машини — ні, а люди повинні витримати і витримують його. Особливо важко на бурякорізці. Часто забуваються пожі, тупляться, і тоді Олексій Микитюк, Андрій Озерний — комсомольці, що працюють там разом з досвідченим Володимиром Луценком, — тільки встигають заточувати та міняти їх. Цілісні буряки переробляємо зараз вперше за всю

історію заводу. Вияток, піднесений природою, і до нього дещо не підготовлені у нас. Відділ головного механіка мав подбати ще під час ремонту заводу про безперервну роботу всіх машин. Це не підказка, а щире побажання, бо ж у відділі працюють чимало комсомольців-слесарів.

Ми не маємо права робити найменшої скидки на «спризи» природи. Комсомольці і молодь заводу змагаються за високі темпи роботи, за найбільший випуск цукру підприємством, і в нинішнього «важкого» сезону треба вивести уроки на майбутнє.

Анатолій Стефан — машиніст тепловоза, член комітету комсомолу:

— За весну і осінь, в основному, всі комсомольці склали норми спортивного комплексу ГГО. А нас чимало на обліку — понад 150 членів ВЛКСМ. Вважаю, що це результат непоганий, і добийся його не тільки завдячуючи тренуванням, а й умовам для занять спортом. Нормативи здавали на своєму заводському стадіоні — він один із кращих в районі.

Є Гірові доріжки з твердим покриттям, волейбольний і баскетбольний майданчик, сектори для метання ядра і диску, яма для стрибків. Наша волейбольна команда утримує третє місце серед спортивних підприємств області, футбольна — друге місце в районі. Та ось школа, на стадіоні й дотепер немає роздягальні, спортсмени змушені переодеватися прямо на полі в присутності абиякого глядача. Про це й на звітно-виборних зборах говорили. Думаю, час від снів переходити до діла. Чому б комсомольцям, молоді селянці не взятися за будівництво роздягальні?

Володимир Биканов — оператор, секретар комсомольської організації жомосувильного цеху:

— Є хороша традиція в нашій комсомольській організації — майже на кожному засіданні комітету члени комітету по чергово звітують за доручені справи.

У жовтні, наприклад, Світлана Галета доповідала про відвідування молодих робітників ШРМ, а начальнича штабу «Комсомольського прожектора» Миколу Азаренку попередили за зрив випуску стійників «КП». Дієва форма контролю виконання доручень. А на місяць не скрізь вона діє. Скажу про наш цех. Другий рік тут працюю. Секретарем обраний вперше. Ніхто мені не давав за цей час комсомольських доручень, не бачив, щоб і мої товариші виконували їх. Констатую це не на осуд свого попередника. Зараз розпочалася підготовка до обміну комсомольських документів. І саме через комсомольські доручення, через контроль за їх виконанням можна дійти до кожного комсомольця.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Долинський район.

Нещодавно викладачі та учні Капітанівського професійно-технічного училища святкували ювілей — 30 років свого навчального закладу. Відзначив цей день і ветеран виробництва, бригадир продуктового цеху місцевого цукрозаводу В. П. НАЗАРЕНКО, один з перших випускників училища. Він частий гість в учнів. В. П. Назаренко — наставник п'ятої групи слюсарів-технологів цукрового виробництва. Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

День планети • В країнах соціалізму • Твій ровесник за рубежем • Шалений світ

ФРН. Нещодавно в Еппендорфі, районі міста Гамбурга, де жив вояцький німецьких трудящих Ернст Тельман, відбулась демонстрація трудящих, учасники якої закликали робітників об'єднуватись у боротьбі проти свавілля підприємців і зміцнювати солідарність з народом Чилі.

Фото ЦБ — АПН.

За матеріалами
ТАРС,
АПН.

До 50-річчя
утворення
Народної
Монголії

„ДОБРЕ МИ ЗАРАЗ ЖИВЕМО“

Я ПРИЇХАВ у своє рідне селище Рашаант вночі. В місячному сяві темніли гори, електричні ліхтарі освітлювали будинки і шлях.

Більше сорока років тому тут, на півночі країни, ламі підняли контрреволюційне повстання. Вони спалили кооперативні будови, сільські заклади, зрушили і вбили активістів народної влади. За наказом настоятеля місцевого монастиря шлях через перевал Сонгіно, яким я тількино пройшов, закидали камінням.

Сьогодні на місці монастиря виросло нове селище, і в сяєві ночі його вогні, мов символ нового життя. Не випадково місцеві жителі назвали своє сільськогосподарське об'єднання «Червоною зіркою».

24 роки тому, працюючи вчителем початкової школи, я був свідком такої розмови. Представник аймачного центру казав на зборах: «Через кілька років у вас в самоті буде багато машин». Люди слухали і не вірили... А зараз пошту, яку колись возили кінсьми, доставляють літаки; автомашини увійшли в сімейний побут.

Позаминулого року в одному з гобійських аймаків я зустрів верблюдоведа, який за своїм стадом їздив на мотоциклі «Ява». Мотоциклі користувались попитом в аратів. У моєму селищі, хоч воно й розташоване в горах Халгая, більше сімдесяти мотоциклів...

В 1952 році, у рік створення сільгоспоб'єднання «Червоної зірки», воно нараховувало лише 36 чоловік. Основний кіпіш складав 8 тисяч турків. Зараз «Червона зірка» — велике господарство; тут більше 60 тисяч голів худоби, річний прибуток перевищує 3 мільйони турків.

— Добре ми зараз живемо! Якщо працюєш на славу, то й заробиєш непогано. З кожним роком з'являється стільки нових будинків! — Ці слова я чув від матері, від багатьох моїх земляків. Думається, що в них — прояв душі людини, яка вміє шанувати найсвятіше — працю.

Л. ЧОЙЖИДСУРЕН,
монгольський журналіст.
Улан-Багор.

планета

ЧІЛІЙСЬКА військова хунта оголосила про конфіскацію квартири Пабло Неруди в Сантьяго і будинку в Ісла Негра на узбережжі Тихого океану. Ного вдові Матильді Уруттіа наказано залишити приміщення. Пояснюючи цей крок, заступник міністра внутрішніх справ заявив, що майно конфісковано з тієї причини, що належить «оголошеній поза законом Комуністичній партії».

Черговий злочин чилійських «горил» викликає гнів і обурення в усьому світі. Це неприхована наруга над пам'яттю поета. Ще за життя Пабло Неруди будинки, де він творив, стали місцем пам'ятництва як всесвітньо відомих, так і поетів-початківців, письменників, художників, діячів культури. Всі, хто входив у двері його будинку, зустрічали гостинність і щирість.

11 вересня 1973 року, в день військового перевороту в Чилі, Пабло Неруда був хворим і знаходився в Ісла Негра, де він працював над книжкою мемуарів. Військово його друга, президента Сальвадора Альєнде, арешту і розстріли тисяч людей пригномили поета. Ного довелося негайно покласти в лікарню, а через дванадцять днів після путчу Неруда помер.

«Я була в клініці у Пабло, — згадує його дружина Матильда, — і в цей час на наш будинок в Сантьяго було вчинено напад. Після обшуку в ньому все було зруйноване. Все цінне вивезли».

Варварський наліт було вчинено і на будинок в Ісла Негра. Бандити вшпорили в папери, шукаючи гроші, викрали все, що їм сподобалося, решту — побили і знищили. Постраждали безцінні витвори мистецтва: картини, гравюри, скульптури, подаровані Неруді в різних країнах, які він відвідав. Найманці хунти перекрили каналізаційну трубу під будинком — був затоплений перший поверх. Потім вони підпалили будинок і втекли. На щастя, пожежникам вдалося загасити огонь.

Важкий хунти намагалися знищувати у поетові патріотизм. Але всі чилійці знають, що не нахабна брехня. Простий люд завжди любив Неруду, пишався ним. Ненавиділа поета-співця свободи лише хунта, яка прийшла до влади за допомогою терору і насильства.

Пабло Неруда — совість Америки, один з великих поетів

двадцятого століття — словом і ділом боровся проти гноблених. У своїх віршах він висловлював думки і почуття мільйонів, був голосом народу.

Вперше зіткнувшись з фашизмом в Іспанії, Неруда все життя боровся з ним.

«Ви спрашиваете, чому я не говорю
О мечтах,
О листьях...

Смотрите: на улице кровь». Фашистська хунта спалила на вогнищах книжки Неруди, конфіскує його майно. Вона намагався вигнати ім'я поета з серця народу. Але марні спроби. Поезія Пабло Неруди назавжди залишилася в народній пам'яті.

Люди, яким вдалося вирватися з Чилі, розповідають, що слово поета стало закликом до об'єднання патріотів у їх важкій і героїчній боротьбі проти кривавої хунти. Ного слово живе в листівках, які з'являються на вулицях, заводах і фабриках. Вірші Пабло Неруди кличуть до єдності, до боротьби в ім'я світлого майбутнього.

А. КОЗЛОВ.

ЧІЛІ: БЕЗЧИНСТВА ХУНТИ

Жертви апартеїду

Поблизу одного з будинків в «білому» передмісті Кейптауна стоїть урна з прахом двадцятирічного юнака, який став жертвою апартеїду. — офіційної політики південно-африканських расистів.

...У нього була майже біла шкіра, і її ледь смагливий відтінок можна було помітити засмагою від проміння південно-африканського сонця. Багато років тому його батько, білий під народження, закохався у дівчину із світлим кольором шкіри, але зареєстрований згідно місцевих законів, як «кольоровий», оскільки в її жилах текла «небіла» кров.

На нещастя для закоханих це трапилось вже після проголошення південно-африканським урядом закону про заборону змішаних шлюбів між «білими» і «небілими». З думкою про

реєстрацію шлюбу довелося розпрощатися, але батько оселився в районі для білих, ретельно приховуючи походження дитини. Дітей, які народились, довелося зареєструвати як «кольорових», оскільки в поточному будинку необхідно було пред'явити свідоцтво про народження обох батьків. Для оточуючих вони залишалися чужими білої еліти.

Нова проблема виникла, коли прийшов час вести дітей до школи. Побойючись, що після пред'явлення свідоцтва про народження сім'ю можуть вигнати з району, заселеного білими, і навіть судити, дітей вирішили в школу не посилати. Мати терпляче вчила їх читати й писати. Коли якось до них завітав інспектор місцевої

школи, дітей заховали на горниці, а батько заявив чиновнику, що у нього дітей немає.

Ретельно приховуючи сімейну таємницю, їм вдалося протягом 24 років зберігати свій статус і ті численні переваги, які надаються в ПАР лише білим. Але який трапилось лих.

Старший син закохався у білу дівчину, і ти згодилась стати його дружиною. Реєстрація шлюбу означала необхідність виявити «кольорове» походження юнака. Він звернувся в містерство внутрішніх справ ПАР проханням перереєструвати себе на білого. Потекли довгі місяці чекання. Рідні білої дівчини дивувалися, почали образи, звинувачення у «невірності». Не витримавши напруження і злякавшись розкриття таємниці, і один з теплих літніх вечорів після

зустрічі з коханою, юнак кинувся під поїзд.

Навіть після смерті расистські закони продовжували своє переслідування. Через його «кольорове» походження тіло юнака не могло бути поховане на місцевому кладовищі, над портьє якого стояв великий напис — «лише для білих».

Батько поставив урну з прахом біля свого будинку. Так і стоїть вона як своєрідне нагадування про расизм, піднесений в ПАР до рангу офіційної політики.

Газета «Дейлі мейл», яка розповідає цю історію, не називає прізвища батька «Цей спосіб життя приніс мені двадцять чотирьох років приниження і страждань. — сказав він кореспонденту газети. — Навіть зараз, після трагедії закон переслідує мою сім'ю».

І. ТИТОВ.

Лондон.

ПІСНІ СЕРЦЯ

ВЕЛЕТЕНСЬКА зала «Медісон сквер-гарден» в Нью-Йорку переповнена. Очі тисяч глядачів звернені туди, де освітлюваний яскравими люстрами, співає Рафаель. «Нью-Йорк таймс» після цього концерту надрукувала рецензію, в якій визнавала в іспанському співакові Рафаелі «нову видатну зірку».

В Іспанії немало чудових співаків: Раймон, Серрат, Мітчел, Ісмаель. Але, мабуть, ніхто з них не може порівнятися з Рафаелем: його успіх не реєструє межі рідної країни.

Рафаель Мартос Санчес народився 6 травня 1947 року в невеликому містечку Лінарес, в провінції Хаен (Андалузія). Через три роки після народження хлопчика його сім'я переїжджує до Мадрида. У п'ять років Рафаеля віддають в коледж.

А незабаром він починає співати в дитячому церковному хорі. Чистий, м'який голос, притаманний лише йому манера виконання, невіддільна простота незабаром привертають до нього увагу. Але він ще невідомий і тому за мізерну плату унесерієсеєсиль відвідує в барах. Іноді бере участь в невеликих концертах.

В шістнадцять років Рафаель вирішив стати співаком. А через рік несподіваний триумф: молодий андалузец переміг на національному конкурсі співаків в Каталонії. Після тріумфу на телевізійному фестивалі в Барселоні про Рафаеля довідався весь Іспанія. Ного запрошують на телебачення, на радіо, в закордонні поїздки. Платівки з піснями Рафаеля важко дістати навіть в Мадриді. Популярність молодого співака швидко зростає. На міжнародному конкурсі співаків в Люксембурзі Рафаель був удостоєний «Великої золотої медалі». Після цього він з великим успі-

хом виступав в паризьких залах «Олімпія» і «Алідо». Ного пісні, повні ніжності і кохання, надії і страждань, звучали в концертних залах Англії, Греції, Туреччини, в багатьох столицях Латинської Америки. В його програмі з'являються пісні іспанською, італійською і французькою мовами.

На питання: «для кого він творить», Рафаель не задумується відповісти: «Я співаю для людей, у яких велике і відне серце».

У несподіваній любові до людей криється секрет його успіху.

«Яким би рідкісним голосом Рафаель не володів, — писала одна з мадридських газет, — одним голосом він нічого б не досяг. Рафаель поповнив віддав себе пісні, музиці, поезії, публіці. І в цьому його успіх». А Мануель Аліхандер, відомий в Іспанії композитор, додає, що «все життя співака — не торжество повсякденної праці».

Дуїс СЕРРАНО

ЗАКОН ЗНАТИ І ДОТРИМУВАТИ

20 ЛИСТОПАДА В ОБЛАСТІ РОЗПОЧАВСЯ МІСЯЧНИК ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ.

На промислових підприємствах, в колгоспах і радгоспах, установах і організаціях, учбових закладах за місцем проживання молоді в цей період будуть проводитись зустрічі з юристами різних відомств, відповідальними працівниками радянських, профспілкових і комсомольських органів. Читатимуться лекції, проводитимуться бесіди, диспути, тематичні вечори, усні журнали, кінолекторії на правову тематику.

Для участі в цих заходах укомплектовані спеціальні лекторські групи, які відрядять в міста і райони області. Все це робиться для того, щоб кожний трудівник і школяр знали, що право при соціалізмі необхідне для охорони завоювань революції, радянського державного і суспільного устрою,

що воно є важливим засобом організації комуністичного будівництва.

За останні роки в області склався значний досвід правової пропаганди і правового виховання молоді.

Так, починаючи з 1971 року, як в обласному центрі, так і в багатьох районах області працівники органів юстиції, прокуратури, суду, міліції закріплені за школами, де вони систематично виступають перед учнями з лекціями, доповідями, проводять консультації для вчителів з питань радянського законодавства, факультативні заняття.

Заслугує позитивної оцінки робота педагогічних колективів і комсомольських організацій середніх шкіл № 6, 13, 17 та інших міста Кіровограда, які створили молодіжні лекторії під назвою «Радянські закони — твої закони». При міському Палаці піонерів працює клуб «Штат і меч». Аналогічні клуби працюють і в інших містах і селах нашої області.

Важливою формою правового

виховання школярів є загони юних друзів міліції імені Ф. Е. Дзержинського, яких в області налічується близько ста.

В робітничих колективах і за місцем проживання молоді з участю юристів і працівників культурно-освітніх закладів проводяться тематичні вечори на юридичні теми. Такого позитивного досвіду набули в Новоукраїнському районі, місті Олександрії і в інших населених пунктах. Але, незважаючи на це, в окремих колективах допускаються факти порушень трудового законодавства, аморальні вчинки — дрібні крадіжки, прогули, пияцтво.

З вини окремих керівників в ряді випадків порушуються права і інтереси наших громадян. Тому, говорячи про поліпшення правового виховання, мається на увазі не просто збільшення кількості лекцій, бесід, газетних публікацій і т. п. Мова йде про те, щоб якісно підняти рівень пропаганди правових знань серед наших громадян. Щоб навчити їх основним правовим принципам нашого суспільства, вміти їх застосовувати. У молоді важливо виховати почут-

тя особистої відповідальності за свої вчинки, забезпечити той рівень правосвідомості, коли закон сприймається не тільки як «меч караючий», але і як страж інтересів суспільства.

При цьому необхідно підкреслити, що іноді правова невідомість знижує соціальну активність молоді, зокрема, в тих випадках, де треба апелювати до закону: захищати трудові права підлітків, вказати на незаконність звільнення неповнолітнього, правильно розцінити той чи інший вчинок молоді людини, дохідливо роз'яснити суть і зміст шлюбно-сімейного законодавства, знати про пільги для вступу на навчання в школи робітничої молоді, в технікуми і вузи.

Активна участь комсомольських і громадських організацій в проведенні місячника правового виховання молоді буде сприяти всебічному формуванню комуністичного світогляду підростаючого покоління у світлі завдань, поставлених партією і урядом в боротьбі із злочинністю і правопорушеннями як соціальним злом, несумісними з ідеалами комуністичного будівництва в нашій країні.

Ж. ТУЗ,
заступник начальника відділу юстиції Кіровоградського облвиконкому.

22 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 0.05 —

Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Робі з нами, роби, як ми, роби краще нас». (НДР). 10.30 — Кольорове телебачення. Телевистава «Дивачка». (М). 16.00

— М. Шолохов. «Публіцистика». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Один за всіх і всі за одного». (Ленінград). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.10 — Оголошення. (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. «У кожному малюнку — сонце». (М). 18.30 — «Світ соціалізму». До 50-річчя проголошення Могольської Народної Республіки. (М). 19.00 — Художній фільм «Двері ЗАГСУ відкриті». (НДР). 20.10 — Кольорове телебачення. «Голубий вогник». Повторення від 7 листопада. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Продовження «Голубого вогника». (М). 23.40 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.10 — Новини. (К). 11.25 — Кольорове телебачення. Науково-популярний фільм «Камінь моря». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Російська література для учнів 10 класу. (К). 12.15 — Кольорове телебачення. Художній телефільм «Тіні зникають опівдні». 3 і 4 серії. (К). 14.45 — «Телешкола механізатора». (К). 16.45 — Для дітей. «Пунктирні казки». Лялькова вистава. (К). 18.00 — «За накресленнями XXIV з'їзду КПРС». (Харків). 18.30 — «Любітсьям балет». (К). 19.00 — Програма «Вісті».

(К). 19.30 — Кольорове телебачення. «Сатиричний об'єктив». (К). 19.50 — Кольорове телебачення. «Вечір наукового кіно». (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Художній телефільм «Тіні зникають опівдні». 5-а серія. (К). 22.35 — Тележурнал «Старт». (К). 23.20 — Новини. (К).

23 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Так, чи не так?». (М). 10.00 — «Дякує батьки». (М). 10.30 — «Виставка творів членів Академії мистецтв СРСР». (М). 11.00 — Музична програма. «Ранкова пошта». (М). 11.30 — Кольорове телебачення. «Поезія». (М). 12.00 — «Новини. Музичне життя». (М). 12.45 — «Здоров'я». (М). 13.15 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 14.00 — «Фільм — дітям». Художній фільм. «Незвичайний день». «Туриндіка». (М). 14.45 — «Очевидне — неможливе». (М). 15.45 — Програма мультфільмів. (М). 16.15 — Політичний оглядач Ю. А. Жуков відповідає на запитання телеглядачів. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокею. «Крига Рад». (М) — ЦСКА (М). 19.13 — «БМ»: люди, справи, проблеми». (М). 19.45 — Кольорове телебачення. «Пісня-74». (М). 20.20 — Кольорове телебачення. «Телевізійний театр мініатюр». «Наполювину всеріоз». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Любітсьям оперети». (М). 22.30 — Кольорове телебачення. Кубок інтербачення з художньої гімнастики. (Софія). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Мультфільми. (К). 10.10 — «Екран молодих». (К). 10.40 — Кольорове телебачення. Художній телефільм «Тіні зникають опівдні». 4-а серія. (К). 11.45 — «Телевізійний народний університет». (К). 12.15 — «Поезія». (К). 12.45 — Музичний фільм «Троїсті музики». (К). 13.20 — Зустріч з курсантами Херсонського мореходного училища імені Шмідта. (Херсон). 14.15 — Для дітей. Лялькова вистава «Сто друзів». (К). 15.25 — Кольорове телебачення. «Фото клуб». (К). 16.25 — «Сім'я». (Донецьк). 17.25 — «Школа передового досвіду». (К). 17.55 — «Палітра». (Одеса). 18.30 — Концерт. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Художній телефільм «Тіні зникають опівдні». 5-а серія. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Б. Лавренюк. «Пісня про чорноморців». Вистава. В перерві — неформальні новини.

СПОРТ

- ПОЧАТКІВЦЮ — НАЙБІЛЬША УВАГА
- ЯКЩО ЗАВАНТАЖЕНА СПОРТБАЗА
- І ЗНАЧКІВЕЦЬ, І СПОРТСМЕН-РОЗРЯДНИК

Хай не образяться на мене мої колеги з сільських шкіл, хай сприймуть як доброзичливу критику фізкультурної активності «Колоса». Але, зустрічаючи нове поповнення, ми завжди пересвідчуємось, що в сільських районах області ще недостатньо приділяють увагу фізичному вихованню молоді, особливо підлітків.

Ось і в нашньому році доводиться констатувати такий факт. Розмовляю з першокурсниками про нормативи і вимоги нового комплексу ГПО. І періодом вони їх не знають як слід. Отже, до заліку з фізичної та військово-технічної підготовки їх доведеться готувати довго. Особливо низькі результати показують першокурсники з легкої атлетики, кулювострілби, плавання. І це, думаю, через те, що в селах ще погана спортивна база, ісправильний підхід до підготовки майбутніх значківців. Одним уроками фізкультури тут не обмежитися. І поодинокими змаганнями з багатоборства ГПО теж.

БАГАТОБОРЦІ

СТАЮТЬ ЧЕМПІОНАМИ

Окремі юнаки та дівчата вже були й визнавались в якійсь ступені комплексу, склали залік. На цьому і заспокоїлись. Далше спортивне удосконалення припиняється. А не хвиба практика. Майстерність значківця ГПО має рости повсякчас. За один день не досягнеш фізичного гарту. Потрібна система. З цього ми й виходимо, готуючи майбутніх значківців ГПО. Перш за все дбаємо, щоб були сповні завданні всі спортивні споруди — тир, спортзал, легкоатлетичні сектори. В теплі дні намагаємось якнайбільше прийняти заліків з плавання. Взяли — найбільш масові змагання з кулювострілби, кроси, лижні пробіги.

У ЦЬОМУ році нормативи комплексу склали близько 450 учнів технікуму. Наприклад, в жовтні в змаганнях з кулювострілби взяло участь майже чотириста юнаків та дівчат. Масові в нас змагання з багатоборства ГПО. Вони тривають в групах, відділеннях. А потім загальнотехнікумівські поєдинки. І ось вже в нас свої чемпіони з багатоборства — Тамара Цветкова і Людмила Маслянікіна. Перша з них виступала на першості республіканської ради ДСТ «Авангард», коли змагалася представниця середніх спеціальних навчальних закладів. Тут вона була першим призером з метання гранати — 40 метрів 39 сантиметрів. Командою ми були четвертими. А серед юнаків у нас чемпіон — Леонід Прокудін.

З метою популяризації ГПО серед молоді ми влаштуємо спортивні вечори, змагання «Ануго, хлопці!». Чемпіони з багатоборства ГПО зустрічаються з першокурсниками, виступають з показовими вправами.

Звісно, виникають і утруднення. Але за справу вболівають в однокласній мірі і дирекція технікуму (директор Ю. С. Ширський) і комітет комсомолу, і дтсафівська організація, рада спортклубу «Машинобудівник». Ми разом вирішуємо, як нам краще організувати роботу, щоб майбутні машинобудівники прийшли в заводські цехи здоровими, сильними, змушеними, готовими до нелегких випробувань.

М. БИКОВ,
викладач фізвиховання Кіровоградського машинобудівного технікуму.

ШАХИ. ШАШКИ.

На дошках — напружена боротьба

В кіровоградському Палаці культури імені Компанії відбулися традиційні змагання з шахів і шашок на першість обласної ради профспілок.

Сильним був склад команд шашкістів. Серед учасників за перемогу боролись п'ять майстрів спорту СРСР. На високому спортивно-технічному рівні провели турнір шашкісти «Спартак». Вони набрали в командному заліку 14,5 очок і стали переможцями. Чотирьох очок програли їм авангардівці. Третю сходинку посіла команда «Колоса».

Кращим серед тих, хто грав на першій дошці, виявився кіровоградський кандидат у майстри спорту авангардівець Олег Березонський.

Напружено проходили поєдинки шашкістів. Лише повторна зустріч між «Авангардом» та «Спартак» визначила володаря першого місця. Ним став представник «Авангарда» А учасник цієї команди світової класифікації кандидат у майстри спорту Микола Мартиненко завоював спеціальний приз за кращий показаний результат у грі на першій дошці.

Колективам шашкістів «Спартак» і шашкістів «Авангарда» вручено грамоти і перехідні призи президії облпрофради.

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА

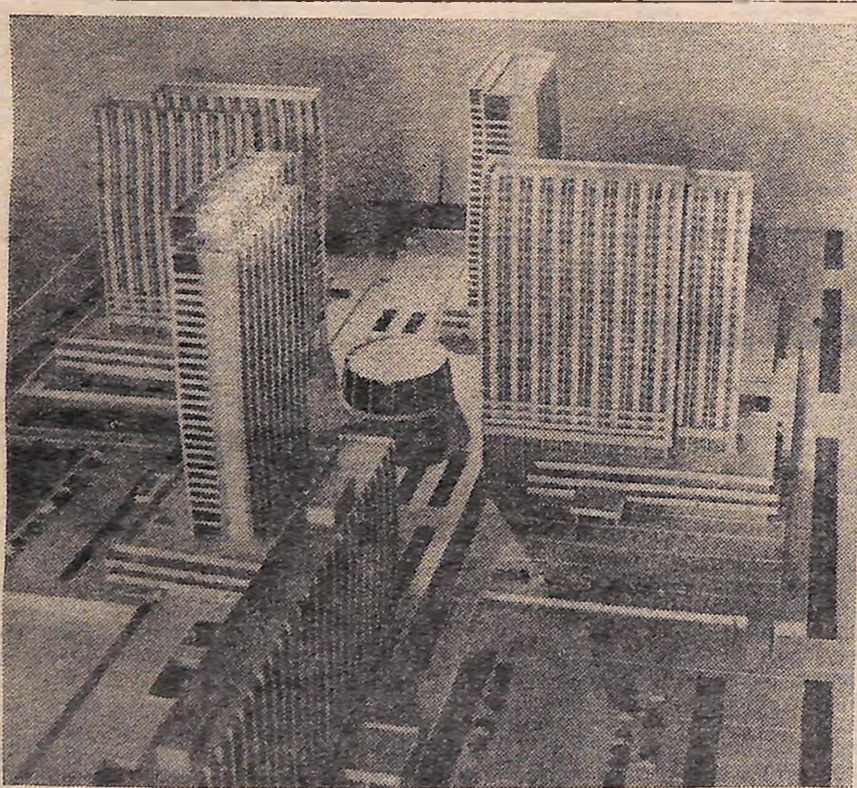
ПЕРЕМОЖЦІ — ЮНАКИ «ЗІРКИ»

Ще ніколи не було такої кількості учасників на відкритій першості області з класичної боротьби, що проходила протягом двох днів у кіровоградському залі тосарства «Динамо». Як цього року. Своєю майстерністю на борівських килимах демонстрували близько 160 юнаків 1960—1961 років народження — представники обласного центру, Дніпропетровська, Миколаєва, Полтави, Кременчука, Новоукраїнки, Новомиргорода та Снітоводська.

Добре провели всі поєдинки вихованці ДЮСШ спортивного клубу «Зірка» Сергій Малий (сім чистих перемог), Володимир Касьянов, Олександр Рибалко, Сергій Луценко та Сергій Зелінський. Вони стали першими призерами у своїх вагових категоріях і в командному заліку юні борці «Зірки» не поступилися першості. Другими призерами стали авангардівці з Полтави. Третіми були спортсмени Снітоводська.

Готували колектив «Зірки» до відповідальних змагань майстри спорту Микола Бондар, Віктор Марус та Микола Сушко.

В. ШБАЛІН.

МОСКВА.

ОЛІМПІАДА-8

Москва — столиця літніх Олімпійських ігор 1980 року. Таке рішення Міжнародного олімпійського комітету, прийняте 23 жовтня 1974 року у Відні.

На фото: один з варіантів олімпійського селища. Воно буде споруджене у лісовому масиві парку Ізмайлово — одному з мальовничих куточків Москви — і розраховане на 15 тисяч чоловік.

Фото А. ЯКУБОВИЧА-ЯСНОГО. АПН.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОГОДА

Вдень, 21 листопада по території області і місту Кіровограда переважає хмарна з проясненнями погода, без опадів, ранком туман, мряка. Вітер змінний напрямків, 3-6 метрів на секунду. Температура повітря по області 4-9, по місту 6-8 градусів тепла.